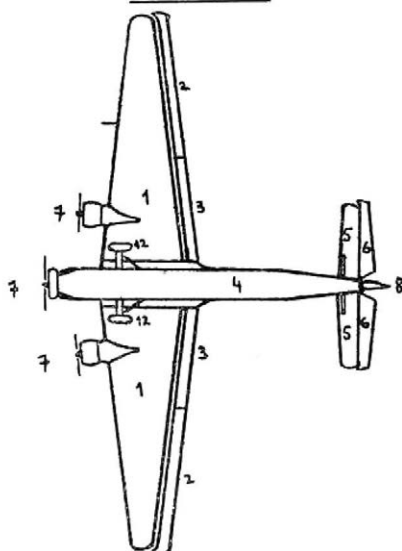

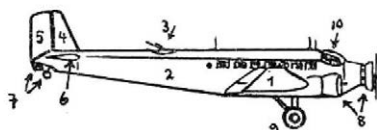
č. 4-5 / 44

Junkers 52:

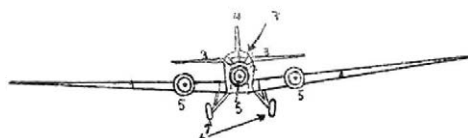
Obrázek číslo 4. Celkový pohled ze spodu

- 1 levé a pravé křídlo
 - 2 křídélko (aileron)
 - 3 vzdušné brzdicí klapky (flapy)
 - 4 trup letadla
 - 5 ocasní stabilizační plochy
 - 6 výškové kormidlo
 - 7 tři vzduchem chlazené hvězdicové motory
 - 8 směrové kormidlo
 - 12 stabilní nesklopný kolový podvozek
- Pod směrovým kormidlem zavěsné zařízení pro vlečné lano s automatickým vypínacím zařízením

Obrázek číslo 5. Celkový pohled ze strany

- 1 křídlo
- 2 trup
- 3 otevřená kulometná věž pro střelce
- 4 kýlová plocha
- 5 směrové kormidlo
- 6 výškové kormidlo
- 7 ostruha a zavěsné zařízení pro lano
- 8 hvězdicové motory
- 9 podvozek
- 10 kabina pro dva piloty vedle sebe

Obrázek číslo 6. Celkový pohled ze předu

- 1 křídlo skloněné nahoru
- 2 trup letadla
- 3 stabilizační plocha a výškovka
- 4 kýlová plocha a směrovka
- 5 tři hvězdicové motory
- 6 kolový podvozek
- 7 pilotní kabina

Zdravotnická služba u tankových jednotek

Prohlídka tankových bojišť v Severní Africe u El Duda, El Alamein a Sidi Resegh poskytla mi možnost rekonstruovat si obraz boje a osud raněné tankové posádky. Pouští je ideálním terénem pro boj tankových jednotek. Jsem si toho vědom, že zkušenosti v poušti získané nedají se zcela aplikovat na evropská bojiště, ale charakter zbraně zůstává též, i když prostor se změnil.

Tanková jednotka jako zbraň převážně pohyblivé války vyžaduje, jak s hlediska vojenského tak s hlediska zdravotně taktického co nejrychlejší odsunu a vyčištění bitevního prostoru i předpolí od raněných.

Již v míru nutno u této zcela zmechanisované zbraně počítati s daleko větším počtem úrazů, za války pak bude míti jistě ze všech zbraní největší procento těžce raněných a mrtvých. Je to důsledek povahy zbraně a jejího použití v boji, který je veden poměrně velmi zblízka a to zbraněmi velkorážnými o značné průbojnosti, eventuelně zbraněmi a bombami střemhlavých letounů. Zranění a smrt u tankových jednotek nastává většinou po přímém zásahu aneb vzniklým požárem. Aby lékařská pomoc mohla být poskytnuta co nejrychleji a nejúčinněji, musí býti zdrav. služba úplně decentraliso-

2. 4. 5. 142

vána : odsun raněných musí se dít přímo od praporu do nejbližší chirurgicky vybavené stanice, to je na div. obvaziště (D.O.).

Při rychlosti nynějších dopravních prostředků nesmíme se řídit pouze tím, aby odsun byl do nejbližší stanice, nýbrž, aby byl co nejrychlejší, a to do stanice nejlépe vybavené. Válečné zkušenosti ukazují, že o osudu raněného rozhoduje první ošetření rány. V předpokladu, že tankový prapor má čtyři roty po 90 mužích, bude to zhruba 400 mužů. Tankové boje v Severní Africe ukázaly, že nutno předvídati až 35 procent ztrát. Z toho pak :

Mrtvých	20 procent
Těžce zraněných ..	50 "
Lehce raněných ..	30 "

Přepočítáme-li to na rotu, připadá na každou tankovou rotu :

Mrtvých	6 mužů
Těžce raněných ..	15 "
Lehce raněných ..	9 "

Celkem 30 mužů

Má-li prapor čtyři rotu a připočteme-li ještě 10 procent na stav velitelství praporu, jsou ztráty u praporu 124 mužů. Tankový pluk má obvykle 3 prapory, bude tudíž ztráta u pluku činit :

Mrtvých	78 mužů
Těžce raněných ..	195 "
Lehce raněných ..	117 "

Celkem 390 mužů

Na základě tohoto předpokladu rozvrhují početní stav zdrav. orgánů na tankový pluk takto :

Lékaři :

Musí být u tankových jednotek chirurgicky dobře školení se zvláštním zřetelem na ošetření popálenin. U velitelství pluku i šéflékař, jehož funkce bude většinou administrativní a zdrav. hygienická. Tento bude zároveň lékařem samostatných rot, přidělených vel. pluku. U každého praporu bude jeden praporeční lékař, podléhající sice šéflékaři pluku, ale v boji bude odsun raněných svého praporu řídit samostatně na nejbližší D.O. s chirurgickou skupinou.

Zdravotnický personál :

Každá rota musí mít jednoho poddůstojníka a čtyři zdrav. vojiny. Jako zdrav. podd. hodí se medici, jimž po školení by mohla být propůjčena hodnost

aspirantů. U všeho zdrav. personálu předpokládá se znalost řízení kolopásových vozidel a Morseovy abecedy, jakož i obsluha radiopřijímače a vysílače.

Výbava :

Každý tank musí být vybaven dvěma kovovými krabicemi pro první pomoc, které obsahují též látky proti popáleninám. Jedna z těchto krabic bude umístěna uvnitř, druhá vně tanku a to ne na straně motoru, který zpravidla bývá zapálen.

K rychlému odsunu raněných je třeba, aby u každé tankové roty bylo jedno zdrav. vozidlo, kolopásové, označené červeným křížem. Něco na způsob Bren-Carrieru, ale s větší karoserií, střešovitě krytou, jež by se dala na obě strany otvírat. Vpředu místo pro řidiče a dva sběrače raněných, vzadu místo pro dvě nosítka. Zatím co na bojišti dva vojini zdrav. služby spolu se zdrav. poddůst. obvazují raněné, převážejí dva další sběrači raněných tyto raněné na P.O. (prap. obvaziště). Dvojice vojinů zdrav. služby je vybavena brašnou s obvazy, zdrav. podd. speciálními léky na popáleniny a tabletkami, event. injekcemi proti bolesti. Zdrav. vůz vedle hojného obvazového materiálu musí být vybaven termofory s teplými nápoji a dlahami k fixování končetin. Při postupu praporu přesne se P.O. přímo na předešlé bojiště a tam provede ošetření raněných a odsun na D.O.

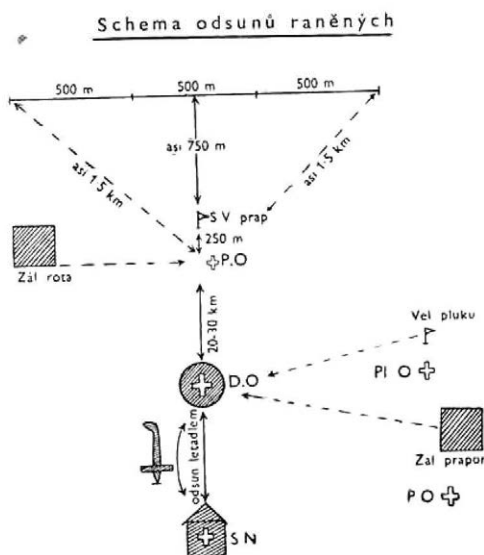
Bojový okruh tankového praporu je asi 3 km. Počítáme-li rychlost pásového vozidla ve špatném terénu 10 km za hodinu, urazí vozidlo 1 km za 6 minut. Připočteme-li na nakládání a skládání 12 až 15 minut, trvá jeden koloběh z bojiště na P.O. 30 minut. Předpokládáme-li 15 těžce raněných, znamená to 8 koloběhů, čili 4 hodiny při jednom voze u rot. Lehce raněné, pokud sami z bojiště neodešli, možno odvézt normálním vozidlem nebo až po odvezení těžce raněných zdrav. vozidlem. Zde počítáme 8 lehce raněných, sedících na jeden koloběh.

Odsun od praporečního obvaziště na D.O. se bude dít podle tohoto předpokladu : 62 těžce raněných na 4 nosítkách ve voze lze odvézt ve 13 vozidlech. Průměrná vzdálenost P.O. na D.O. je 15 až 20 km. Při rychlosti 40 km za hodinu a jedné hodiny na nakládání a skládání bude trvat jeden koloběh asi jednu hodinu 30 minut.

Aby se ranění dostali na D.O. nejpozději za 12 hod. po zranění, což je limit doby, kdy

možno krvavou toiletou rány zabránit celkové infekci, je nutno ve zbývajících 8 hodinách — 12 hodin bez 4 hod. od ošetření na bojišti — vykonat 5 koloběhů: 13 potřebných vozidel pro těžce raněné ÷ 5ti koloběhy, je 2,5, prakticky 3 vozy. Těžce ranění budou tedy odvezeni 13ti koloběhy a zbývajících dvěma koloběhy 16 sedících lehce raněných. Ostatní lehce raněné nutno odvézt jinými příležitostnými vozidly. Je nutno tedy vybavit P.O. pro boj třemi zdravotnickými vozy po čtyřech nosítkách a jedním kolopásovým vozem pro lékaře, s praktickou malou praporem ošetřovnou k provedení menších chirurgických zákroků, jako zastavení krvácení, přiložení definitivního obvazu a k podání injekcí stimulantních a bolesti tišících. Tutéž výbavu musí mít i plukovní obvazště. Šéflékař pluku disponuje ambulančními vozy prapore, které jsou v záloze. Znovu připomínám, že prapore a plukovní obvazště musí být dotována velkou zásobou obvazů a hlavně čerstvých léků proti popáleninám každého stupně. Při větším boji vyžádá si D.O. od armádní nemocnice jedno zdrav. letoun, kterého bude použito pro rychlý odsun speciálních případů: očních zranění, poranění hlavy, čelisti, páteře, zranění břišní a uro-genitální. Předností tohoto druhu jsou nesporny v rychlosti a v šetrnosti odsunu do speciálních chirurgických oddělení. Pokud letoun neletí přes 3.000 m vysoko, nebude žádné zranění k odsunu letounem kontraindikováno, vyjma těžký otřes a otevřené těžké zranění plic. Nebudeme odsunovat letounem případy moribundní.

Úkolem lékaře u tankové jednotky je postarat se za každých okolností o nejrychlejší odsun, poněvadž jde o případy většinou těžce raněných nebo o popáleniny velmi bolestivé. Odstranění akutního nebezpečí života a rychlým odborným ošetřením rány zabránit celkové infekci.

*Příspěvek k ideologické části
dopravního plánu.*

Čs. dopravní plán a spojenectví se Sověty

Nová spojenecká smlouva ČSR se Sovětským Svazem je jednak smlouvou dlouhodobou, jednak smlouvou, která má své speciální určení zabránit německému tlaku na východ. Musí se tedy nutně projevit v samotném základu čs. dopravní politiky, která však, jak je na první pohled zřejmo, má před sebou celou řadu složitých a nákladných úkolů vnitřních. Nová výstavba bude bojem proti systematické dismembraci, proti národnímu a sociálnímu ponižení a proti gravitaci k Vídni, Berlinu a Budapešti. Redakce V. R. požádala autora, aby jako pokračování svého článku „Doprava v příští obraně státu“ odpověděl na otázku, jak asi se potřeby naší spojenecké spolupráce se Sovětským Svazem budou značit v našem dopravním plánu.

Spojenecká smlouva ČSR se Sovětským Svazem má pro čs. dopravní soustavu zvláštní význam, který by byl měřen jen velmi povrchně, kdybychom vycházeli pouze z jejího slovního znění. Mezi dřívější a nynější smlouvou uplynulo sice jen několik málo let, byla to však léta, kdy se nadobro zhroutila koncepce hospodářského automatismu a kdy, což není náhoda, bylo dobudováno a prakticky ověřeno nové pojetí války jako měření národních potenciálů.

Kdežto tedy za života starých koncepcí stačilo k naplnění spojenecké smlouvy, aby se fyzicky umožnila spolupráce armád obou států, žádá si zřetelnější dlouhodobá politika mnohem více, zvláště v ohledu:

a) určité míry organizačního souladu;